

KINDERDAGVERBLIJF VAN DE ONDERNEMING

Bepaalde ondernemingen organiseren binnen hun lokalen een kinderdagverblijf dat voorbehouden wordt aan de kinderen van personeelsleden. Dit kinderdagverblijf van de onderneming wordt door een aantal specifieke fiscaalrechtelijke bepalingen gereguleerd. De vraag of op dit voordeel aan sociale zekerheidsbijdragen moeten worden betaald, is tot op heden echter nog niet opgelost.

I FISCAALRECHTELIJKE ASPECTEN

1 Voor de verkrijger

Het gebruik van een kinderdagverblijf dat ingericht is binnen de onderneming maakt een *van belastingen vrijgesteld* sociaal voordeel uit.¹

2 Voor de werkgever

De kosten die betrekking hebben op de inrichting en het gebruik van een kinderdagverblijf in het bedrijf vormen in principe een *niet-afrekbare* kost voor de onderneming.²

Nochtans laat de minister van Financiën de aftrek als beroepskost toe voor het gedeelte van de kosten dat het bedrag overschrijdt dat de werknemers normaal betaald zouden hebben aan een gewoon kinderdagverblijf.³

Bovendien bepaalt de wet uitdrukkelijk dat de sommen die een onderneming werkelijk heeft betaald ten gunste van een collectieve voorziening voor kinderdagopvang, onder de volgende voorwaarden als beroepskosten afgetrokken kunnen worden⁴ :

¹ Comm. I.B. nr. 38/27, 22°.

² Comm. I.B. nr. 53/203.

³ P.V. n° 50 van 20 juli 1990, V. & A. - Kamer, 10365.

⁴ Artikel 52bis WIB 92

1° de opvangvoorziening is erkend of gesubsidieerd door of staat onder toezicht van Kind en Gezin, het Office de la Naissance et de l'Enfance of de regering van de Duitstalige Gemeenschap;

2° de sommen zijn rechtstreeks of door tussenkomst van de in 1° vermelde bevoegde instelling aan de opvangvoorziening gestort overeenkomstig de toepasselijke reglementering van de betreffende gemeenschap;

3° de sommen worden door de opvangvoorziening gebruikt om werkingskosten en uitgaven voor infrastructuur of voor uitrusting te financieren die nodig zijn voor het creëren, vanaf 1 januari 2003, van opvangplaatsen voor kinderen van minder dan drie jaar, die voldoen aan de door de betreffende gemeenschap gestelde voorwaarden, of voor het behoud van de aldus gecreëerde plaatsen;

4° de sommen mogen niet worden gebruikt voor de betaling van de normale tussenkomst van de ouders voor de oppas van hun kinderen;

5° de sommen die als beroepskosten in aanmerking kunnen worden genomen, mogen per belastbaar tijdperk niet meer bedragen dan 7.420,00 EUR (bedrag voor aanslagjaar 2012) per in 3° vermelde opvangplaats;

6° de bevoegde instelling verstrekt jaarlijks per opvangvoorziening aan de belastingplichtige die de sommen heeft gestort, een document waarin ze verklaart dat aan de voorwaarden vermeld in dit artikel is voldaan en waarin ze zowel het bedrag dat is gebruikt voor het creëren of behouden van in 3° vermelde opvangplaatsen, als het aantal desbetreffende plaatsen opgeeft.

Aldus worden niet de kosten voor de kinderopvang als beroepskosten in aanmerking genomen, maar wel de kosten die voor de werking of oprichting van de onthaalplaats betaald werden.

II SOCIALE ZEKERHEIDSRECHTELIJKE ASPECTEN

De vraag of het voordeel dat voortvloeit uit het gebruik van een kinderdagverblijf onderworpen is aan de sociale zekerheidsbijdragen is tot op heden niet definitief opgelost.

De bijdragen voor sociale zekerheid worden berekend op grond van het loon van de werknemer.⁵ Het begrip “loon” omvat elk in geld waardeerbaar voordeel waarop de werknemer ingevolge zijn dienstbetrekking⁶ recht heeft ten laste van zijn werkgever, alsook elk voordeel dat de werknemer ontvangt als tegenprestatie van arbeid die ter uitvoering van een arbeidsovereenkomst wordt verricht.⁷

De vergoedingen die rechtstreeks of onrechtstreeks door de werkgever worden betaald en die moeten worden beschouwd als een aanvulling van de voordelen toegekend voor de verschillende takken van de sociale zekerheid, vallen echter niet onder het zeer ruime loonbegrip voor de toepassing van het sociale zekerheidsrecht.⁸

Men zou dus kunnen argumenteren dat de toegang tot een kinderdagverblijf van de onderneming een aanvulling vormt op de kinderbijslag die één van de takken van de sociale zekerheid is, zodat het voordeel uitgesloten is van het loonbegrip onderhevig aan bijdragen. Deze argumentatie wordt evenwel niet aangenomen door de RSZ⁹.

Claeys & Engels

Juni 2011

www.claeysengels.be

Dit document is bestemd om algemene informatie te geven over de fiscale en sociale zekerheidsrechtelijke aspecten van het behandelde onderwerp. Vanzelfsprekend waken wij over de betrouwbaarheid van deze informatie. Dit document bevat echter geen juridische analyse of advies en kan in geen geval de aansprakelijkheid van Claeys & Engels in het gedrang brengen.

⁵ Artikel 14 van de wet van 27 juni 1969 betreffende de sociale zekerheid van werknemers.

⁶ Artikel 2 van de wet van 12 april 1965 betreffende de bescherming van het loon der werknemers.

⁷ Cass. 20 april 1977, J.T.T. 1977, p. 180-185.

⁸ Zie artikel 2 van de wet van 12 april 1965.

⁹ Ja, bovendien is, volgens de interne richtlijnen, *alles* wat beschouwd kan worden als een aanvulling bij de kinderbijslag, begrensd tot een maandelijks bedrag van 50 EUR (cf. fiche over de extralegale kinderbijslagen).